

at lade Sognefogderne komme til i en videre Udstrækning, end i Lovforslaget foreslaaet, at paaminde dem, der skulde pantses, om at dette er forestaaende. Jeg tror imidlertid ikke, at dette er rigtigt, i alt Fald ikke, at de skulde træde istedetfor Støvningsmændene; thi der er det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Maden) i Misforstaaelse; Støvningsmændene have Intet med den kommunale Udpantning at gjøre; Bekjendtgjørelsen derom foregaar ved Kirkefæstene for Landkommunerne og i Aviserne for Bykommunerne, og jeg tror, at dette er den heldigste Maade. Skulle vi benytte Sognefogderne i videre Udstrækning, frygter jeg ogsaa for, at vi tillige vilde komme til at betale dem i videre Udstrækning. Jeg tror imidlertid, at den Maade, hvorpaa det nu kommer til de Bedkommendes Rumbstaa, at Udpantning forestaar for kommunale og Statsafgifter, er meget heldig. Naar der under Nr. 6 af et Flertal er stillet Forslag om, at Nr. 10, Litr. a. skulde gaa ud, da turde det være meget tvivlsomt, om det ikke vilde være rigtigt at beholde denne Bestemmelse, men det kan ikke negtes, at der er Noget i, hvad det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds har fremført til Forsvar for, at den skulde udgaa. Men jeg maa dog tilstaa, at jeg efter Overveelse er kommen til det Resultat, at det ingenlunde vil være til Gavn for Smaafolk, at Nr. 10 a. udgaa. Ikke at tale om, at den Bei, Flertallet foreslaar, vil blive dyrere, skal jeg tilføie, at det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds ligesaa lidt som Noget af os Andre er blind for, at der gives ligefrem Spekulanter, som lade holde Auktioner, idet de spekulere i Smaafolks Trængsel og saaledes friste dem til at kjøbe paa lang Kredit, med lang Udsigt til at betale. Jeg har altid været af den Mening, at Kredit egentlig er Smaafolks værste Fjende, og kunde Nr. 10 a. hjælpe noget til, at man fik Smaafolk til at betænke sig to Gange, inden de kjøbe ved disse for dem alt Andet end heldige Auktioner, saa var det et Gode, for ikke at tale om andre Goder, der kunne naas derved. Jeg tror derfor, at det ikke vil være heldigt at følge Flertallets Forslag under Nr. 6. Hvad Forslaget under Nr. 23 til § 12 angaar, som de to sidste Talere have dvalt ved, da skal jeg tillade mig at tilføie et Par Bemærkninger. Det forekommer mig at være en besynderlig Slutning, som Udvalget er kommet til i sine Motiver. Forudsætningen synes at være, at Rekvirenten kan benytte Fogden, og at der saa er Fare for, at han skal gaa den kostbare Bei for at skabe sin Modpart i Stedet for at benytte Sognefogden. Saa drager Udvalget den Slutning: Lad os da i det Hele gjøre Beien kostbar; men dette forekommer mig at være en noget underlig Slutning. Der kan jo være andre Midler til at forhindre, at Rekvirenten benytter Fogden. Naar det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds mente, at man vel maatte være stemt

for Forslaget, fordi der ikke er stillet Endringsforslag dertil, saa skal jeg for mit Bedkommende bemærke, at jeg for sent er bleven opmærksom derpaa, ellers skulde jeg gjerne have stillet et Endringsforslag dertil; thi vel kan jeg ikke være imod, at f. Ex. i private Sager Sognefogden faar lidt mere, eller at Støvnevidnerne faae en lille Betaling, men pludselig at gaa fra 1 til 3 Mk. for den ene Parts Bedkommende, naar Fordringen er 10 Rd. eller derunder, og for den anden Parts Bedkommende at fordoble den 6 Gange, finder jeg virkelig er alt for drøjt paa en Gang. Den ærede sidste Taler nævnte sammenligningsvis Ligningsloven; men der bestemmes 1 Rd. for 2, og her vil man give Sognefogden endnu mere for en Forretning, der i mine Dine er mindre mobbselig. Jeg kunde altsaa ønske, at Thinget vilde forfaste Forslaget under Nr. 23. Det ærede Medlem for Hjøsteds Amts 4de Valgkreds (Schjorring), som i Øvrigt er stemt for en Forhøjelse, sagde, at det ved 1ste Behandling var fremsat som en Bebreidelse, at Sognefogdens Lønning er nedsat. Jeg veed ikke, hvorfra denne Bebreidelse er kommen, da jeg ikke har hørt Leilighed til at være tilstede ved den nævnte Behandling; men min Opfattelse er den modsatte, at det nemlig er meget rigtigt, at Sognefogdens Lønning er bleven mindre, og jeg vil gjøre Mit til, at vi efterhaanden kunne naae dertil at faae denne Institution ophævet.

Steenstrup: Den ærede Minister lagde megen Vægt paa at vedde Nr. 10 a. under § 1 i Lovudkastet, det vil altsaa sige at faae Udvalgets Flertals Forslag om Inddrivelse af Auktionsregningerne ved Udpantning forkastet. Jeg staaer lidt tvivlsom med Hensyn til dette Spørgsmaal; jeg har dog sluttet mig til Mindretallet, men jeg anerkjender den Fare, der er paafarde. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at det staaer i Ministerens Magt at faae Faren fjernet; thi, hvad der tildeels gjør Udvalgets Medlemmer bange, er den sjubstede Maade, hvorpaa Auktionsprotokoller undertiden føres. Jeg tør ikke stille noget Forslag derom, men kunde dog have Lust til her at indføre den slesvigste Praxis, hvorefter en Auktion, som er afholdt uden to Protokoller, ikke gjaelder. Naar man havde to ligehynde Protokoller, tror jeg, at Ingen vilde være bange for at slutte sig til Udvalget; men det er ikke let at sætte igjennem ved denne Lov. Dersom man indskrænkede sig til een Protokol, ført paa sædvanlig Maade, sidende, med Pen eller Blyant, men ikke gaaende i en Skov, tror jeg heller ikke, at Udvalget vilde være bange for at lade Udvalget gjaelde i dette Punkt. — Den ærede Minister var lidt bange for sine Embedsmænd, men gif dog ind paa Forslaget under Nr. 23, idet han sagde, at det vel kunde gaa, da det kun er smaa Redsketter, hvormed her er Tale. Da der foreligger Landsthinget et For-